

6. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
(дата звернення: 01.12.2023).

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ОБ'ЄДНАНЬ

ОУ ВЕНЬХАНЬ, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
асистент-стажист

*Приватний заклад вищої освіти «Східноєвропейський університет
імені Рауфа Аблязова»*

Процес оцінювання ефективності інноваційного розвитку корпоративних інтеграційних об'єднань вимагає аналізу різних аспектів, що враховують як кількісні, так і якісні показники.

Нижче наведено критерії, які можна використовувати для оцінки ефективності інноваційного розвитку корпоративних інтеграцій:

- стратегічна відповідність:

забезпечення того, що інноваційний розвиток корпоративної інтеграції відповідає стратегічним цілям компаній-учасниць;

визначення якісних та кількісних показників, що відображають відповідність розробленим стратегіям;

- фінансові показники:

аналіз фінансових результатів інноваційних проєктів та їх вплив на фінансову стабільність об'єднань;

оцінка витрат та прибутків від інновацій, враховуючи інвестиції та отримані користі;

- технічний прогрес та інновації:

визначення рівня технічного прогресу внаслідок інновацій, таких як впровадження нових технологій, методів виробництва чи інноваційних продуктів;

аналіз кількості та значущості інноваційних проєктів;

- маркетинговий вплив:

оцінка впливу інноваційних рішень на позиції компанії на ринку та здатність задовольняти потреби клієнтів;

аналіз змін у попиті, зростанні частки ринку та реакція конкурентів на інноваційні зміни;

- людський капітал

оцінка готовності та залучення персоналу до інноваційного процесу;

аналіз розвитку навичок та компетенцій співробітників для успішної реалізації інновацій;

- ефективність управління проєктами:

оцінка ефективності управління інноваційними проєктами, зокрема відповідність графікам, бюджетам та виконання поставлених завдань;

- ринкова реакція та гнучкість:

аналіз швидкості та якості реакції об'єднань на зміни на ринку;

визначення рівня гнучкості та адаптивності до змін у бізнес-середовищі;

- здатність до співпраці:

оцінка рівня співпраці між компаніями-учасницями та їх здатність до ефективного об'єднання зусиль для інноваційного розвитку;

- подальший потенціал розвитку:

прогнозування потенціалу інноваційного розвитку для підтримки довгострокових стратегій та забезпечення конкурентоспроможності об'єднань;

- сприйняття інновацій:

вивчення ступеня акцептації інновацій як серед внутрішнього персоналу, так і серед зовнішніх зацікавлених сторін;

- спроможність інтеграції та взаємодії:

оцінка здатності компаній-учасниць ефективно інтегрувати нові інноваційні рішення в їхню загальну стратегію та діяльність;

аналіз ефективності механізмів взаємодії між різними підрозділами та функціональними групами;

- забезпечення якості та безпеки:

врахування впливу інновацій на якість продукції чи послуги, а також на стандарти безпеки та відповідності регуляторним вимогам;

аналіз заходів, спрямованих на забезпечення високої якості та безпеки інноваційних продуктів чи процесів;

- взаємодія з екосистемою:

оцінка здатності корпоративних інтеграцій взаємодіяти з зовнішніми екосистемами, включаючи стартапи, дослідницькі установи та інші партнери;

аналіз результатів спільних ініціатив та проєктів з екосистемою;

- ступінь інноваційного культурного зміни:

визначення рівня культурного змінення в компаніях-учасницях як результату інноваційних ініціатив;

оцінка пристосування персоналу до нових інноваційних реалій та готовності до прийняття ризиків;

- забезпечення сталого розвитку:

вивчення впливу інновацій на екологічну та соціальну відповідальність підприємства;

оцінка внеску інновацій в сталість розвитку та здатність компаній до довгострокового утримання конкурентоспроможності;

- реакція на зміни ринкових умов:

аналіз спроможності корпоративних інтеграцій адаптуватися до непередбачуваних змін на ринку;

визначення готовності та швидкості реагування на нові тренди та вимоги споживачів;

- оцінка ризиків інноваційного розвитку:

визначення ризиків, пов'язаних з інноваційними проєктами та їх вплив на корпоративну інтеграцію.

розробка стратегій мінімізації та управління ризиками.

Дані критерії допомагають створити об'єктивну картину ефективності інноваційного розвитку корпоративних інтеграцій, сприяють прийняттю

управлінських рішень і допомагають визначити напрямки подальших ініціатив для покращення.

Оцінка ефективності інноваційного розвитку корпоративних інтеграцій повинна бути комплексною та враховувати різні аспекти, спрямовані на досягнення стратегічних цілей та забезпечення сталого розвитку підприємства.

Список використаних джерел:

1. Гуцалюк О. М. Інноваційна складова в управлінні ефективністю інтеграційних перетворень корпоративних підприємств. *Вісник Одеського національного університету. Серія: «Економіка»*. 2017. Том 22. Вип. 10 (63). С. 102-108.

2. Попов О.Є. Теоретико-методологічні та концептуальні засади формування організаційно-економічного механізму корпоративного управління : монографія. Харків: ВД «ІНЖЕК», 2009. 390 с.

ВИЗНАЧЕННЯ БАР'ЄРІВ І ДРАЙВЕРІВ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТРАТЕГІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ КОРПОРАТИВНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

МІНЛЕЙ ЧЕНЬ, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, асистент-стажист кафедри менеджменту і адміністрування
Приватний заклад вищої освіти «Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова»

Економічна стратегія реалізації корпоративних інтеграційних процесів є складним завданням, оскільки воно містить ряд бар'єрів та драйверів, які впливають на успішність цього процесу та вимагає врахування цих факторів для забезпечення успішного впровадження та досягнення стратегічних цілей компаній.

Формування економічної стратегії реалізації корпоративних інтеграційних процесів – це складне та багатогранне завдання, яке вимагає уваги до різних аспектів, включаючи культурні, фінансові, технічні, соціальні та правові виміри. У цьому контексті, існує низка бар'єрів і драйверів, які впливають на успішність інтеграційних зусиль компаній.

Такі бар'єри як культурні відмінності, правові обмеження, фінансові та технологічні виклики, соціальні опозиції, ускладнюють інтеграційні процеси. Однак правильне управління цими бар'єрами може призвести до формування ефективної стратегії.

Драйвери, які сприяють успіху, включають стратегічні цілі, економічні вигоди, технологічні можливості, ринкову позицію та ефективне управління ризиками. Також важливо враховувати підтримку ключових стейкхолдерів й розвиток людського капіталу.

Розглянемо основні бар'єри формування економічної стратегії реалізації корпоративних інтеграційних процесів: